

Statsfængslet i Horsens B-205

Fangesager 1851-1909

1885 - 2901/1886 - 3000

[Oversigtsbilleder](#)

Fangesager 1885-86 nr. 2953 vdr. Christen Ole (Olufsen) Jochumsen

Gjenpart.

Justitiarius og øvrige Tilforordnede i Høiesteret gjøre vitterligt: at Aar 1885 Mandagen den 14 December fremstod i Høiesteret Høiesteretsadvocat Halkier, der fremlagde en af ham som befalet Aktor paa Justitionens Vegne imod Christen Ole eller Olufsen Jochumsen udtagne Høiesteretsstævning af saadant Indhold.

Justitiarius og øvrige Tilforordnede i Høiesteret gjøre vitterligt, at for os har andraget Høiesteretsadvocat Halkier, hvorledes han, som Aktor, skal befinde sig beføjet til for Høiesteret til Stadfæstelse at indstævne en inden Viborg Landsoverret den 12. October 1885 afsagte Dom i en Sag, anlagt af Justition imod Arrestanten Christen Ole eller Olufsen Jochumsen i henhold til Straffelovens §§ 190 og 243, hvorved han er dømt til at have sit Liiv forbrudt.

Thi indstævnes, i henhold til den iøvrigt givne Indkaldelse, Tiltaltes Defonsor Høiesteretsagfører Amussen.

Kjøbenhavn den 8de December 1885

(L. S.)

Thi blev irettelagt den inden Viborg Landsoverret den 12. October 1885 afsagte Dom saalydende.

Under denne sag er Arrestanten Christen Ole eller Olufsen Jochumsen, der er født den 13de September 1857 og ikke ses tidligere at have været tiltalt eller straffet sat under Tiltale i Henhold til Straffelovens §§ 190 og 243.-

Den 1ste Maj D.A. blev der i en Mergelgrav paa Østedgaards Mark fundet Liget af en Kvindeperson i en stærk forraadnet Tilstand, saa at det maatte have ligget i Vandet i længere Tid.- De Klæder som Liget var iført, blev gjenkendte som tilhørende svensk Tjenestepige Christina Olsdatter, der havde tjent paa Østedgaard og dem 31de October f. A. om Aftenen efter endt Tjenestetid havde forladt Gaarden, idet hun medbragte sin Løn i et Lommetørklæde paa sit Bryst og fra hvem der ikke senere er hørt, uden at hun dog var bleven savnet, og da der opstod Mistanke imod Arrestanten der vidstes at have staaet i et utugtigt forhold til bemeldte Pige, om, at han havde dræbt hende, blev han anholdt Natten imellem de 5de og 6de Maj d. A. paa sit derværende Opholdssted på Lindknud Hede.

Under det Forhør, som derpaa den 6^{de}s. M. blev optaget over ham i Gjørding – Malt Herreds Politiret, afgav han ogsaa strax en i det væsentlige fuldstændig Tilstaaelse om, at han den 31 October f. A. om Aftenen efter en forud lagt Plan havde dræbt Pigen for at sætte sig i Besiddelse af hendes Penge, og kastet hendes Lig ud i den nævnte Mergelgrav, hvilken Tilstaaelse han derpaa med enkelte Tilføjelsernærmere Forklaringer gjentog under de senere over ham inden Elbo m. fl. Herredes Politiret optagne forhør, og ifølge denne Tilstaaelse og de i sagen i øvrigt tilvebragte Oplysninger ere de nærmere Omstændigheder ved Gjærningen i det væsentlige følgende:

Arrestanten der den 8de April 1882, medens han tjente på en gaard i Vorbasse Sogn, var bleven gift med Else Methea Andersen, der kort efter Brylluppet havde taget ophold hos en i nævnte Sogn boende Søster, medens Arrestanten var vedbleven at tjene paa bemeldte Gaard, forlod i Sommeren f. A. denne sin Tjeneste, og i den derpaa følgende Tid, i hvilken han ikke lod sin Hustru høre fra sig eller ydede noget til hendes Underhold, søgte han Arbejde paa forskellige Steder, indtil han i Marts 1883 kom til at Tjene som Røgter paa Østedgaard.- I Sommeren f. A. kom Christina Olsdatter, der var født i Sverig den 20 Februar 1854, til at tjene paa Gaarden og med hende indlod Arrestanten sig strax i en utugtig Forbindelse, som blev fortsat ogsaa, efter at hun var blevet bekendt med at Arrestanten var gift, derved, at hans Hustru, der havde faaet at vide, hvor han opholdt sig, ved Nytårstide 1884 indfandt sig paa Gaarden.-

Efter Arrestantens Hustrus forklaring lovede han ved den Leilighed at hende og deres barn til sig til November f. A., og indtil da tog hun Tjeneste paa Gaarden Ravnholt i Gjesten Sogn. – Da Arrestanten henimod November 1884 var i stor Pengeforlegenhed, idet han, der fra November havde leiet en Bolig til sin Hustru i Folsted og, som meldt, fra den Tid skulde sørge for hendes Underhold, havde forbrugt sin Løn og saaledes ville savne de hertil fornødne midler, og han vidste, at Christian Olsdatter, der skulle forlade Østergaard til 1ste November, havde efter Omstændighederne temmelig betydeligt Beløb tilgode i Løn, besluttede han at tilvende sig disse Penge, og idet han derpaa tænkte, at hun, hvis han tog Pengene fra hende uden at slaa hende ihjel, strax vilde melde ham, bestemte han sig til at myrde hende og tilvende sig Pengene, hvilken Beslutning han fattede omtrent 8 Dage forinden Gjerningen blev udført. Idet han ansaa det for nødvendigt til Beslutningens Udførelse, at han kunde blive ene med ved Nattetid, lagde han nu den Plan, at han vilde tage Livet af Pigen ved den omhandlede Mergelgrav for derefter at kunne nedsænke Liget i denne, og at han for til beleiligt Tid at faa hende lokket hen til denne Mergelgrav, der er beliggende i en Mark i Sydøstlig Retning fra et Jernbaneanled paa Østedgaard Mark – vilde indbilde hende, der ikke havde nogen Tjeneste til 1ste November, at hun kunde faa den Tjeneste paa Ravnholt, som hans Hustru skulde forlade denne dag, og at det, for at hun kunde være paa Gaarden den 1ste November om Morgenen, var hensigtsmæssigt, at de den 31de October tog med Nattoget fra Fredericia. Under dette usende? Forangivende aftalte han derfor med hende, at de den 31de October om Aftenen i det anførte Øiemed skulde mødes ved det ovenanmeldte Jernbaneanled, idet Arrestanten skude komme dertil fra Pjedsted, hvor han havde et Ærinde, og Pigen fra Østedgaard.- De mødtes ogsaa paa det omtalte Sted omtrent Kl. 8 om Aftenen, og efter de havde talt lidt sammen, foreslog Arrestanten hende – som det maa antages ligeledes i Overensstemmelse med den af ham lagte Plan – for at faa hende til at følge med sig hen til Mergelgraven, at de, da der var god Tid til, at de kunde naa Fredericia forinden det paagjældende Jernbatogs afgang, skulde opholde sig noget hos En Husmand, der var gift med Arrestantens Søskendebarn, og hvis Hus ligger et stykke paa den anden side Mergelgraven saaledes, at de på Vejen dertil fra Jernbaneanledet tværs over marken vilde komme forbi Graven. –

Efter at være ankommen til denne satte de sig paa Kanten af Graven ved den sydvestlige Side, hvor der er nogle Buske, idet Christina, der medbragte et graat Shavl (Sjal), et Par Støvler og en Pakke eller Sæk, indeholdende hendes øvrige Tøi, lagde disse Gjenstande ved Siden af sig, og efter at de havde siddet og talt sammen i et Kvarters Tid, og Arrestanten havde spurgt hende, om hun havde sine Penge, hvilket hun besvarede bekræftende, udførte han nu Gjerningen, idet han væltede hende, der sad ved hans høire Side, om og greb hende med begge Hænder om Halsen, den venstre Haand om Struben og den høire om Nakken, og derpaa, idet han stadig holdt fast om hendes Hals, trak hende, der udstødte et Par Hyl og strittede imod, efter sig, idet han selv gik baglæns ned af Skraaningen og et Par Skridt ud i Vandet, saaledes at han kom til et paa i dette til Knæerne, hvorefter han, idet han vedblev paa samme Maade at holde Hænderne om hendes Hals og navnlig knugede Struben stærk sammen, Trykkede hendes Hoved under Vandet, indtil han mærkede, at hun var død, idet al Bevægelse ophørte.

Han trak derefter Liget i Land og tilvendte sig Pengene, 58 Kr, som han fandt på brystet, hvorpaa han, efterat have fyldt Skjørtet med Ler og ombundet det med det ene Stømpebånd, som han havde taget af Liget, skjød han dette saa langt ud i Graven, som han kunde naa, hvor det strax sank. – Den ovenmævnte Pakke eller sæk, hvorfra han intet udtog, fyldte han ligeledes med Sten og Lerog kastede den ud i Graven, hvor den efter nærværende undersøgelses Paabegyndelse ogsaa er bleven funden. – Derimod tilvendte han sig foruden Pengene ogsaa Christinas ovennævnte Shavl og Støvler, og han gik derpaa strax til Østedgaard, hvor han gjemte Pengene, Shavlet og Støvlerne i sit Skab, hvorefter han gik hen til den foran omtalte Husmand, hvor han maa antages at være kommen omkring Kl 11, og hos hvem en del Karle fra Gaarden vare samlede til et Gilde, i hvilket han derpaa deltog, indtil de Kl henad 12 gik hjem til Gaarden. – Shavlet og Støvlerne gav han til sin Hustru, som han den 2de November hentede fra Ravnholtgaard til den af ham lejede Lejlighed i Folsted, og da ere under Undersøgelsen fundet i deres Besiddelse.

Ved den den 4de Maj foretagne Obduktion af Liget er der ifølge den de obducerende Læger den 14. s. M. om Obduktionens Udfald afgivne Erklæring ikke paa Liget fundet sikre Tegn paa ydre Vold, hvorfor det i Erklæringen er udtalt, at Pigen ikke er død ved Drukning, og i en senere paa Foranledning af Forhørsdommeren afgivne yderligere Erklæring af 6de Juni have de paagældende Læger udtalt, at det skjønnes mest sandsynligt, at Dødsarsagen har været Kvæling, og at den af Arrestanten afgivne forklaring ikke staar i Strid med det ved Obduktionen fundne. Det Kongelige Sundhedskollegium, hvem der af Forhørsdommeren har været givet Leilighed til at gjøre sig bekendt med det i Sagen fremlagt Erklæring af 1ste Juli ligeledes udtalt, at der ikke i Sectionsberetningen findes noget, der staar i Modstrid med den afgivne Tilstaaelse, hvorfor Colligiet i øvrigt har bemærket, at det er enigt med Obdukanterne i de af dem afgivne Erklæringer, dog med den Undtagelse, at man ikke ved et i den Grad forraadnet Lig kan have nogen sikker mening om, hvorvidt Døden er indtradt, før den afdøde kom i Vandet. –

Arrestanten har i øvrigt under Forhørene udsagt, at han, der ikke forinden Gjerningens Udførelse vil have tænkt på det skrækelige i denne, idet hans Tanker kun var rettet paa, at ham vilde have Pengene, lige idet han begyndte paa at udføre Forbrydelsen, blev grebet af Rædsel, saa at han rystede over alle Lemmer, men at han, da han havde begyndt, meente, at han maatte føre Gjerningen til Ende. – Han har derfor forklaret, at han – der vedblev at tjene Østedgaard indtil den 1ste Maj d. A., da han flyttede til Lindknud Hede, i hvilken Tid han i øvrigt indlod sig i et nyt utugtigt Forhold til en paa Gaarden tjenende Pige – har været overbevist om, at Forbrydelsen nok vilde blive opdaget, og at han derfor har været plaget af Samvittighedsnag og Skræk for følgerne, hvorfor han – der ogsaa forinden Forbrydelsens Udøvelse var tilbøielig til Svir, og som efter flere Deponenters Udsagn i beruset Tilstand er ondskabsfuld og voldsom – for at dæmpe disse Tanker har drukket merer end tidligere. –

Under Undersøgelsen har han vist en, som det maa antages, oprigtig Anger over sin Gjerning. –

For det af Arrestanten efter de ovenstaaende udviste Forhold, der henhører under Bestemmelserne i Straffeloven § 190 i Forbindelse med § 243, er han ved Underrettsdommen rettelig anseet med Livsstraf og bemeldte Dom, ved hvilken det ligeledes rettelig er paalagt Arrestanten at udrede Actionens Omkostninger, vil derfor være at stadfæste, dog saaledes at Salærerne til Actor og Defensor for Underretten findes at burde bestemmes til 25 Kr til den første og 20 Kr til den sidste. –

I Salær til Actor og Defensor for Overretten Vil Arrestanten have at betale 25 Kr. til hver.

Under Sagen Behandling i 1ste Instans og den befalede Sagsførelse for begge Retter

Har intet ulovligt Ophold fundet Sted.

Thi kjendes for Ret.

Underretsdommen bør ved Magt at stande, dog således, at Salærene til Aktor og Defensor for Underretten bestemmes til 25 Kr. til den første og 20 Kr. til den sidste. – I Salær til Aktor og Defensor for Overretten, Canceliraad Neckelmann, betaler Arrestanten 25 Kr. til hver.

At efterkommes under Adfærd efter Loven.

Til Bekræftelse under Rettens Segl og Justition. Underskrift.

(L. S.)

Købke

Derefter blev der produceret den forhen i Sagen ergangne, under Elbo m. fl. Herreders Extraret den 26 August 1885 af Herredsfoged Becher med tiltagne Meddomsmænd afsagte Dom saalydende.

Under nærværende Sag tiltales Arrestanten Christen Ole eller Olufsen Jochumsen i Henhold til Vejle Amts Ordre af 4 de d. M. efter Straffelovens § 190 og 243.

Sagens Sammenhæng var følgende. Fredag den 1ste Maj d. A. fandtes i en Mergelgrav paa Østedgaards Mark i Bredstrup Sogn lige af en Ubekjendt Kvinde. Liget var i en stærk forraadnet Tilstand, og der kunde skjøndes, at det havde ligget længe i Vandet. Ved Undersøgelsen den 2 den Maj fremkom ikke videre Oplysning, men ved den 4 de Maj foretagne Obduktionsforretning fremkom formodning om, at den Afdøde, som omtrent kunde have ligget i Vandet ½ Aars Tid, først var Kvalt og derefter Kastet i Vandet, ligesom det under den samme Dag optagne Forhør ve Klæder m.m. oplystes, at liget maatte være af svenske Tjenestepige Christina Olsdatter, som den 31 October f. A. forlod sin tjeneste paa Østedgaard, som man den Gang antog for at reise til Kjøbenhavn og derfra mulig tilbage til Sverig. Mistanken for det formodede drab samledes samtidig paa Arrestanten, der den 1ste Maj. D.A. havde forladt Tjenesten paa Østedgaard og var taget til Lindknud Sogn. Han blev strax eftersøgt og allerede anholdt Natten mellem 5de og 6de Maj. I et Forhør, afholdt den 6de Maj ved Gjørding Malt Herred, bekjendte Arrestanten strax, at han var Morderen. Derefter har han afgivet følgende forklaring.

Han blev i Foraaret 1882 gift i Vorbasse, hvor han boede i nogen Tid sammen med Konen. Samme Aars sommer forlod han hende og søgte arbejde på forskellige Steder, indtil han i Marts 1883 kom til Østedgaard. Om Sommeren kom svenske Pige Christiana Olsdatter til at tjene paa Gaarden, og han traadte strax i et utugtigt Forhold til hende, hvilket fortsatte efter at Konen havde opsøgt ham paa Gaarden og derved aabenbaret, at han var en Gift mand. Til 1ste November 1884 skulde Christina forlade sin Tjeneste, og da Arrestanten var i stor Pengeforlegenhed, besluttede han at tilvende sig hendes Løn.

Da han ikke kunde frarøve hende denne, uden at vente at blive opdaget, besluttede han at myrde hende, og i løbet af en 8 Dage før den 1ste November 1884 fattede Planen hertil i alle dens Enkeltheder saaledes, som han ogsaa udførte den. Han indbildte hende, at hun kunne faa den Plads, som hans Kone skulde forlade paa en Gaard i Nærheden af Kolding, fortalte hende, at det var bedst, at de toge herfra om Aftenen den 31 de October skulde mødes paa et nærmere betegnet Sted paa Østedgaards Mark. Han Vilde da foreslaa hende, at de, da der var god Tid, skulde opholde sig noget hos en Slægtning af ham, der boede på Østedgaards Mark, hvorved han opnaede, at de tilsyneladende tilfældigt kom forbi den omhandlede Mergelgrav. – Saaledes skete det ogsaa.

De mødtes paa det aftalte Sted den 31 October om aftenen omtrent kl. 8. Hun gik ind paa hans Forslag om at tilbringe noget Tid hos den nævnte Slægtning, og da de da, for at komme til dette Hus, skraede over

Marken, Kom de tæt forbi den nævnte Mergelgrav. Ved dens Kant, hvor der var nogle Buske, satte de sig ned og talte lidt sammen. Han skred nu til at udføre Beslutningen, greb hende, der sad paa hans højre Side, med den venstre Haand om Struben og den høire om Nakken, holdt fast, skjøndt hun skreg og stred imod, trak hende, idet han stadig holdt fast, bagefter sig nedad Skraaningen til Vandet, traadte ud i dette omtrent til Knæerne og holdt hende saaledes under Vandet nogle Minutter, indtil han kunde mærke at Livet var udslukket. – Han trak da Liget ind til Land, Søgte og fandt hendes Penge, 58 Kroner, som han tilvendte sig, fyldte hendes Skjórter med Ler og skød Liget ud i Vandet, hvor det straks sank lige ud for det Sted, hvor drabet var foregaaet. Han tilvendte sig ogsaa 1 Shawl og 1 Par Sko, som den afdøde havde havt i Haanden og sat fra sig paa Kanten af Graven, medens han fyldte en sæk med gamle Klæder, hun ogsaa havde havt med sig, med Sten og Ler og sænkede den paa samme Sted. Han gik derefter tilbage til Gaarden, gjemte Pengene, Shavlet og Skoene i sit Skab og gik derefter til et Gilde med Gaardens andre Karle, hvorfra han kom hjem omtrent Kl 12. Næste Dag tog han til Folsted her i Jurisdictionen, hvor han havde leiet en Bolig til sin Kone; hentede hende fra den omhandlende Gaard, bragte hende fra den omhandlende Gaard, bragte hende til Folsted og tog tilbage til Østedgaard, hvor han forblev, indtil han den 1ste Maj d.A. reiste til Lindknud med sin Kone.

Hele denne Forklaring stemmer nøjagtigt med alle de under Sagen tilvejebragte Oplysninger.

Arrestanten vil ikke før Gjerningen have tænkt paa, hvor forfærdelig den var men paastaar, at han under Gjerningen blev grebet af Rædsel, og at han senere har været plaget af Samvittighedsnag, hvorfor han ogsaa strax bekendet, da han blev anholdt.

For dette Forhold vil Arrestanten, der er født i Verst (Veest) Sogn den 13. September 1857 og ikke forhen tiltalt, dømt eller straffet, være at ansee med med Livsstraf i Henhold til Straffelovens § 190, og vil herved den Straf, han ellers vilde Kunne have forskyldt, være absorberet.

Arrestanten vil derfor være at Kjende pligtig til at udrede alle af denne Sag flydende Omkostninger, derunder Salair til Aktor, Sagfører Obel, 40 Kr., og til Defensor, Overretssagfører Rothe, 30 kr.

Sagførelsen har været forsvarligt.

Thi kjendes for ret.

Arrestanten Christen Ole eller Olufsen Jochumsen bør straffes paa Livet. – Han

Horsens_0011-højre side

vil derfor have at udrede alle denne Sag flydende Omkostninger, derunder Salær til Aktor, Sagfører Obel, 40 Kr., og til Defensor, Overretssagfører Rothe, 30 kr.

At efter komme under adfærd efter Loven.

(L. S.)

H. Becher

P. Ousen, J. Hansen, S. H. Sørensen

J. G. Andersen

Hvorefter Aktor, fornævnte Advocat Halkier mundtlig deducerede og paastod den indankede Dom stadfæstet samt sig tilkjendt Salær.

Hvorimod og hertil at svare paa Tiltaltes Vegne fremstod i Retten hans Defensor, Højesteretssagfører Asmussen, der axcipede!! og indstillede Tiltalte til mildeste Dom saet paastod sig tilkjendt Salær.

Med flere Ord og Tale Parterne imellemfaldt, hvorefter de vare Dom begjæret.

Da efter Tiltale, Gjensvar og denne sags forefundne Beskaffenhed blev saaledes hvorom af Højesteret fornævnte Aar 1855

Tirsdagen den 15 de December dømt og Afsagt:

I henhold til de i den indankede Dom anførte Grunde kjendes for Ret:

Landsoverrettens Dom bør ved Magt at stande. I Salarium for Højesteret betaler Tiltalte til Advocat Halkier og Højesteretssagfører Asmussen 50 Kroner til hver.

Til Bekræftelse under Rettens Segl og Justierii Underskrift.

(L. S.)

Buch

C. Thrane

Gjenpartens Rigtighed bekræftes.

Elbo m. fl Herredes Kontor Fredericia d. 29. Marts 1886

(Underskrift)